

Moj književni rad.

1889. do

God. 1883. zadnje dane mjeseca septembra došao sam s majkom u Zagreb, da nastaviu gimnaziji: ske nauke javnom polaskom škole. Majka me nastani kod g. prof. Franje Marna, u ulici Marije Valerije br. 8. gdje sam ostao sve do mje: ture g. 1887. Profesor Marn imao je lijepu knjiž: nicu, u kojoj se je nalazilo i djelo zaslužnoga Ivana W. Valvasora: „Ehre des Herzogthum Kraino“. Dozvolom prof. Marna, uzio sam u slobodno vrijeme pregledavati Valvasorovo djelo, koje me je osobito zanimalo, a napose onaj dio, u kojem su opisani gradovi Kranjske, te knj. II. u kojoj su opisani neki hrvatski gradovi. Može reći, da sam taj dio Valvasora pomno pročitao. To djelo rodilo u mojoj duši pomisao, da bi nešto slična trebalo i za našu domovinu Hrvatsku. O tom sam ves: ma često govorio sa svojim školskim drugom Milanom Sencom, koji je moj interes za hr: vatske gradove još većma pobudio, kad mi je dao nekoliko svojih risarija, koje su prikazi: vale neke hrvatske gradove, što ih je on kojemu: mio, koje prerisao.

U meni se ovako rodi silan interes za naše gradove. Najprije pomislih na svoj rodni grad Prilog. Kad sam se god. 1884. koncem jula vratio kući na ferije, prvi mi bijaše posao poći u arhiv gradski. Taj se je nalazio u velikom otmaru u zidu, u „Kornišu“, omerakutnoj ovači iznad gradske kapelice, koja bijaše presvođena kat visokom kupulom. Arhiv ne bijaše ure: đen, nit je imao ikakvih repertorija, već su spisi bili svezani u fascikule prema sadržaju spisa. Otvarao sam redom fasci: kule i spise stavljao u kronološki red. Time sam bio gotov u ferijama 1886.

2)

Prigodna toga posla bilježio sam si sve
nađene podatke za povjest grada Brloga
i njegove okoline. Sačinio sam parče i tlo-
ris grada, kod kojega „inženirskog“ posla me
pomagase moj dvije godine mladiji cousin
Bela pl. Tomasić, koji je god. 1887. 8. (januara
u Zagrebu preminuo.

Iza mature 1887. nijesam one ferije baš
ništa radio od koristi. Može reći te ferije
su mi na sramotu. Bio sam besposlen,
jedino lov, jašenje, vesela društva i ine
zabave - izim onih što se ubrajaju medju
neizdoreodne - bijahu mi jedina briga. Ta-
ko se primaknu čas, kad sam otputovao
u Graz, da slušam medicinu. O mom bo-
ravku i naukanju u Grazu pripovije-
dam na drugom mjestu. U oktobru god.
1888. upisao sam se na juridičkom fakul-
tetu zagrebačke univese, na kojoj sam
i vršio pravne nauke. Tuj opet ponis-
lih na zasnovanu povjest Brloga. U
sveti. biblioteci proučio sam meko-
like knjižge, u kojima sam se nadao
istogod naći o Brlogu. T ovdje mi je sa-
vjetom pomogao moj drug Milan Senoa,
koji bijase tada u drugom tečaju filo-
sofije, i kojemu bijahu bolje od mene poz-
nata vrela povjesti hrvatske.

Ura sav trud nijesam u prou-
čenim knjižama našao odviše gradiva
za povjest Brloga. Kad sam došao kući
o božicu 1888. uzeo sam sastavljati bi-
lošku historiju. I evo za koji dan mo-
gao sam svojoj majci i ocu pročitati
tu „historiju“ grada Brloga, što su obzi-
rado slušali. Na prvom rukopisom
nijesam bio zadovoljan, a toga sam
ga popunjivao i prepisivao, dok na-
pokon ne smatrah ga „potpunim i
monumentalnim“ (!?) djelom... koje sam
naumio štampati....

U ono vrijeme općili su moji roditelji sa urednikom karlovačkog "Svjetla" Dušanom Lopasićem, koji mi predloži, da svoju povjest Brloga dodam u "Svjetlo". U prvim brojevima "Svjetla" god. 1889. itampao je urednik Lopasić svoj putopisni članak o gradu Brlogu na Kupi, a to me je potaklo, da i ja svoj onamo dadem. I tako osvane moje prvo itampano djelo: Grad Brlog na Kupi i njegovi gospodari u br: "Svjetla" god. 1889.

U isto vrijeme, kad sam pisao povjest Brloga pokušao sam pisati i pripovijetku. Najprije god. 1887. napisao sam nekakvu vrlo romantičnu (!) pripovijest, "Tugonil", koju nazvah pače i romanom (!). Dalkako moj "Tugonil" ostade tužan u rukopisu. Sačuvalo sam ga za uspomenu. Kad sam se povratio iz Graca, napisao sam god. 1888. pripovijest "Nesretnica", crplje: mu iz mog djakovanja u Gracu. Ova bijaše po mom sudu bolja.

Moju povjest Brloga čitao je u "Svjetlu" i vlastelin ribnički presv. gosp. Dr Josip pl. Gáll, član ugar. velikaške kuće, te mu se je osobito vidila. Nije me još poznao, te je mom očuhu izrazio želju, da me želi upoznati. Tu čast nijesam mogao uskratiti ni. Na sam Veliki petak god. 1891. 26. marta, odvezao sam se sa mojim očuhom iz Brloga u Ribnik, gdje sam se poklonio presv. g. Dr Gállu i njegovoj supruzi presvj. gospođi Katinke pl. Gáll. Ovi me veoma ljubezno primise, te izrazise želju, da bi htjeli imati povjest Ribnika. Ja sam obećao, da ću kusatati takovu napisati.

Iz Brloga pošao sam u Karlovac, gdje sam privremeno stanovao na Rijječkoj cesti br: 388, u kući računar. nadsavjetnika g. Šarca.

Na poziv presvijetlog gosp. Gálla pošao sam not nijesam maja 1891. u društvo s karlovačkim fo: D. Stampara u Kolodaru "Bog i Strvati" za god.

47
tografom Hlinkom Krapekom u Ribniku. Tu
mi je prev. g. Gáll dao na proučavanje arhiv
grada Ribnika. Za mog uvidjelijeg boravka
kroz G. Jana, sastavio sam kratku povjest
grada Ribnika, te sam ju pročitao prev. g.
Gállu i njegovoj supruzi. Tolo im se svi-
đala moja radnja. Tom prigodom dao mi je
prev. g. Gáll 20 for. za trud - dakle prvi honorar
za moju radnju.

Dakako to bijaše tek misao skosnica povjesti
grada Ribnika. Ja sam na toj radnji i dalje
radio, a naročito od kako sam od 15. juna 1901.
dobio namještenje u k. zem. arhivu u Zagrebu,
gdje mi je bilo pristupačno veliko gradivo povjes-
no.

Već 5. aprila 1891. posjetio sam mog prijatelja
Vinca Šeringera, učitelja u Domagoviću kraj Sas-
trebarskoga, gdje sam proučavati počeo arhiv imov-
ne općine domagovića. Taj arhiv proučio sam još
jednom mjeseca jula iste godine. Na osnovi
podataka ovog arhiva, i drugih ispljenih iz
arkiva zemaljskoga i zagr. kaptola, napisao
sam povjest općine domagović.

Kad sam dovršio povjest grada Ribnika
itampao sam ovu u "Narod. Novinama" god. 1892.
pod naslovom "Ribnik", što sam posvetio vlas-
nicima ribničkimi prev. g. D. Josipu pl. Gállu
i Katinu pl. Gállu.

Iste godine 1892. itampao sam u "Nar. Nov." "Domagović", povjest govespomenute općine, a u "Karlovai-
kom Svjetlu" "Subnjari", povjest staroga plemićko-
ga dvora na Kupi nedaleko Oslova.³⁾

Slijedeće godine 1893. itampao sam nakladom
F. M. Stomerkuga u Zagrebu posebnu brošuru "Rib-
nik", povjest spomenutoga grada, dobivši za to
od prev. g. D. Gállu, vlastela ribničkoga nagradu
od 100 for. - U "Nar. Nov." itampao sam "Lipovac",
povjest grada Lipovca isnad Samobora, kuji
sam grad razgledao u ljetu iste godine u obiš-

1). Bz. 214. 215. 217. 219. 220. 223. 226. 228. - 230.

2). Bz.

3).

4). Bz. 232. 239.

5.
5)
tvoja mojih rođjaka gja: Eme Tartas, Marije pl. Tomasić,
Alme pl. Traunperger i g. Šobota. U istin „Nar.
Nov.“ itampao sam još te godine „Špilja Volovka kod
Dolga na Kupi“¹⁾ Taj opis zainteresovao je neoma
više prirodopisce, jer sam spomenuo, da se je u
rečnoj špilji našla čvječja ribica.

God. 1894. upoznao sam se sa tadašnjim uredni:
kom „Prosvjete“ Vjekosl. Fleišerom, i stupio sam u
red suradnika „Prosvjete“. Prvo sam u „Prosvjeti“
itampao „Hrvatski zemaljski arhiv. U spomen
150 godišnjice njegovog obstanaka“²⁾ To je povjest
našeg zem. arkiva od god. 1744. - 1894. - dalje sam
itampao u „Prosvjeti“ „Stari varaždinski grad“³⁾
„Županija i grad Podgorje“⁴⁾ „Ostarije“⁵⁾ povjest mjes:
ta: crkve ostarijske kod Ogulina, i naputkom „Mod:
riš.“⁶⁾

Opisati Podgorje zamislio sam, kad sam god.
1893. posjetio svog prijatelja župnika Valenta Rado:
saja u Sv. Dami kod Iastrebarskoga, i tom prili:
kom fotografisao razvaline podgorskoga grada.
Ostarije opet posjetio sam god. 1890. mjeseca mar:
ta, došavši u pokode rođjaku moje prve supru:
ge, jer pokojnom podpukovniku Šlapi pl. Dra:
ževiću.

Iste godine 1894. itampao sam u „Dom i
Svijetu“ (Zagreb), „Hrvatski zemaljski arhiv“⁷⁾ slič:
no onomu u „Prosvjeti“. U „Nar. Nov.“ priopćio sam
„Derinec“⁸⁾ povjest mjesta i sela Derinca kod Ias:
trebarskoga, koje sam god. 1893. posjetio, i tako
pronio stara pisma kod imov. općine. U is:
tim novinama priopćio sam još „Povjestne
rtice o Ciganima“⁹⁾ obzirom na iste u Hrvat:
skoj. Naputkom sam u istim „Nar. Nov.“ priopćio:
„Povjestisani vodovod u Zagrebu g. 1777“¹⁰⁾ na
tanulju načeta, koji se čuva u zem. arkivi; a u

- 1). B: 212. - 2). B: 6.-8.
- 3). B: 10. - 4). B: 12. 13.
- 5). B: 22. 23. - 6). B: 24.
- 7). B: 7. - 8). B: 56.
- 9). B: 211. -

1) B. 212.
2) 6-8.
3) 10.
4) 12. 13.
5) 22. 23. 6) 24.
7) 7. 8) 56.
9) 211.
8) 56 9) 211.

67
Karlovačkom „svjetlu“ „Plemeni Mikšići u Turnju“¹⁾ gdje sam dočezao, da su Turanjci (kod Karlovca) Mikšići povetlom iz plemeni tog Turapolja.

Od Karlova sam god. 1891. došao u zem. arhiv općio sam mnogo sa prof. Tačijom Smičiklasom i poznatim Radoslavom Loparićem, s kojim sam već poznat bio od god. 1884., te sa pokojnim Ivanom Kral. Kral. ićem, s kojim sam se upoznao g. 1891. mjeseca septembra u gosp. izložbi u Zagrebu, kroz mog prijatelja župnika Valenta Radovića. Loparić je umro 1892. baš u vrijeme, kad sam boravio par dana na dopustu kod moje majke u Bolognu, a vraćajući se kući, ugledao sam smrtnicu u izlogu Baštike u Rakovačkoj ulici u Karlovcu. Bilo to popodne, baš na dan njegova pokopa. Tužna ta vijest teško me je potresla. Izgubio sam obova prijatelja i učitelja. Moram naglasiti, da sam s Loparićem od g. 1891. Kad sam došao u Zagreb skoro svaki dan općio. Bio je to divan čovjek, u kojem nije bilo ni grice egoizma. Što se znao rado mi je priopćio, pružao mi mnoge podatke o Ribniku, a kad sam mu gotov rukopis pokazao pohvalio je moj rad. Njemu imam da zahvalim moje zanimanje za genealogiju. On je bio živa knj. za rodoslovja hrvatskih starih porodica! Nekoliko tjedana prije njegove smrti porjetio sam ga. Našao sam ga gdje je radio na svom rukopisu „Oko Kupe i Korane“. Bio je vrlo slab i teško disao. Kazivao mi je mnogo o svom rukopisu, što ga spremao za „Maticu hrvatsku“, a tom prilikom reče mi: „ja to dovesti neću moći, bolestan sam, Bog zna da hoće li se to štampati, ako ostane nešto usmeno“. To me je silno ganulo. Oprostio sam se s njime i više ga vidio nijesam, tek sam mogao dan poslije pokopa njegova porjetiti grob njegov, na koji sam položio kiticu ljubica...

1). B: od S. VIII.

Bilo je 28. maja 1894. oko 1/2 11. prije podne, Kad je došao u meni u zem. arhiv g. prof. Tačija Smičiklas i pozvao me, da s njime podjem u njegov stan. Tu mi je rekao, da se „Matica Hrvatska“ zaključila štampati Lopašićevo djelo „Oko Kupe i Korane“, i da je mene na njegovu inicijativu odabrala, da popunim Lopašićev rukopis i priredim za tisak, jer da sam ja upućen u povjest ovih mjesta i gradova. Predao mi je tom zgodom rečeni rukopis. Ja sam se privatno posla, te sam u rukopisu samom mnogo toga popunio, napisao uvod: „Krajev oko Kupe i Korane do pod Petrovu Goru nekvi i sada“, te povjest gradova „Boluga“, „Delja“, „Ribnika“ i „Švarce“. S prijateljem Milanom Senovom igrao sam još i histor. Kartu za taj prijedjel oko Kupe i Korane, i već 15. jula predao sam gotov rukopis tajniku „Matice Hrv.“ g. Ivanu Kostrenčiću. Smičiklas pohvalio je moj posao. Do mjeseca novembra pribrao nam ilustracije za to djelo, nešto mi je ustupio prof. Ernesto Kraumberger, nešto se našlo u ostacima Lopašića, a veći dio sam sam nudio, fotogr. aparatom, što sam ga god. 1893. kupio.

Tako je evo ova moja radnja štampana među izdanjima „Matice Hrv.“ god. 1895. pod naslovom Lopašićevim: „Oko Kupe i Korane“. Da što da se u predgovoru moj radl oko ove knjige istaknut.

Iste godine našao sam u zem. arhivu vrlo interesantan dnevnik baruna Baltazića, koji neke rukne početak onoga, koji je publikiran u „Arhivu za jugosl. povjesnici“. Taj sam dnevnik prepisao i spokojnim Franom Thalčićem, akadem. arhivarom ga kolacionirao. Onu radnju primila je jugoslav. akademiji, i štampala u XXVII. knjizi „Starine“ pod naslovom: „Dnevnik bar. Baltazara Baltazića 1687.-1690.“

God. 1895. štampao sam u „Bronjeti“: „Prinzi“¹⁾ „Porodica Ratkova“²⁾, povjest znamenite hrvatske porodice, koja se odzala znamenita imanja - Zagorju. Zatim: „Diploma kralja Leopolda I. o imenovanju Petra Trinskega Hrvat. banom 1665.“³⁾ „Hueljin“⁴⁾ „Trakošćan“⁵⁾ „Franjo X. bar. Tomasić, guverner Sal. marije 1813.-1851.“⁶⁾ Od toga uinjen je posebni opis sa slikom. „Ribnik“⁷⁾, opis k slici, „Geiat Karla Dračkoga“⁸⁾, kratak opis.

U „Vjesniku Hrvat. arkeol. društva, nova ser. I“, štampao sam „Prilog k hrvatskoj sfragistici I.“, skrbku Hrvat. pečata; te „Series nobilium od D. J. Bojnićica“, obznana knjige.

God. 1895. pružila mi je mnogo gradje za mojeradnje, jer sam ove godine mnogo službeno putovao u poslu milenijarske izložbe.

God. 1896/priopcio sam u „Vjesniku Hrvat. arkeol. društva, nov. ser. II.“: „Prinosi Hrvata za mađjarski narodni muzej u Budimpešti“, te „Bojnićic der Adel von Kroatien und Slawenien“, obznana knjige.

U „Bronjeti“ priopcio sam: „Blak“⁹⁾, povjest grada, koji sam god. 1895. dvino pregledao prigodom službenih putovanja. „Boziljevo“¹⁰⁾, opis k slici, „Oralj“¹¹⁾, opis k slici, „Kukuljevićeva regesta u XVII. knji. Starina“¹²⁾, knjiz. obznana; „Belaj“¹³⁾, opis k slici; „Cetin“¹⁴⁾, opis k slici; „Turaj Verić hrvatski rukseljub XVII. vijeka“¹⁵⁾ „Kamenško“¹⁶⁾, opis k slici; „Novigrad“¹⁷⁾, opis k slici; „Series nobilium od Iv. pl. Bojnićica“¹⁸⁾, knjiz. obznana; „Zagrebački zastave“¹⁹⁾, opis samostane gradaške zastave iz doba Karla III. „Vojna Hrvata protiv Turaka u Erzigori 1788.“²⁰⁾ Tu je prikazana vojna, koju se vodio Filip Vukasović. Čpao sam podatke najviše iz arhiva grada Ribnika. Kamije sam taj arhiv dobio na dar od pješij. g. F. Galla, a danas se taj nalazi u našem zem. arhivu; „Turapolijski grad“²¹⁾, opis k slici.

1). B=4. - 2). B=2.-7. - 3). B=5. - 4). B=11. - 5) B=12.

6). B=19. - 7). B=22. - 8). B=22. - 9). B=2.-3. - 10) B=3.

11). B=3. - 12). B=3. - 13). B=4. - 14). B=4. - 15) B=4.

16). B=4. - 17). B=4. - 18). B=4. - 19). B=7. - 20) B=9.-11. - 21). B=10.

1) - 4. 2. 5-7 6-10. 11-3. 12-4.
3) 5. 7. 22 12-3. 18-4.
4-11. 8-22 13-4. 19-7
5) 11(12) 9. 2-3. 11-4. 20 9-11.
10.-3. 16-4.

„Zvonik spljetske kralje“¹⁾, opis k slici; „Caprag Kupa
Siska“²⁾, opis k slici; „Delovaci“³⁾, opis k slici; „Plemstvo
Hrvatske i Slavonije“⁴⁾, knjiz. obznanana Bujinčićeva
djela; „Kostel“⁵⁾, povjest grada; „TKalčić, povjesni
spomenici grada Zagreba“⁶⁾, knjiz. obznanana;

Iste godine pisao je g. J. Ivan pl. Bujinčić
djelo o hrvatskom plemstvu pod naslovom „Der
Adel von Kroatien und Slavonien“, nakladom
Bauer i Raspe u Nürnbergu, a kao dio sedma:
chervog „Wappenbuch“. Kod ovoga djela bio
sam ja jedini suradnik, što se autor
u prolektu i predgovoru naglasio, a ta:
ko i na mjestu, koji govori o plemstvu mo:
je porodice. Djelo to izlazilo je u svescima
a dovršeno je 10. sveskom god. 1899.

God 1896⁷⁾ izasla je u „Vjesniku Hrvat. arkeol.
društva, nov. ser. II. moja radnja „Grob plemena Mo:
gorovića“, na osnovi proučavanja grobova porodica
koje su pripadale tom plemenu. (Vidi podnja stranica)

U „Brosjeti“ napisao sam „Kapelica mira
u Karlovcima“⁸⁾, koju sam razgledao prigodom mogih
službenih putovanja god. 1895. Dalje napisao sam
u „Brosjeti“: „Izvišće o boju s Turcima g. 1725“⁹⁾; „Ogrn
lin“⁹⁾, opis k slici; „Cesargrad“¹⁰⁾, koji sam razgledao god.
1888.; „Ilirski predmeti narod. muzeja“¹¹⁾; „Galves u
Primorju g. 1323“¹²⁾; „Toung“¹³⁾, opis k slici; „Dobroćina
Turopoljaca XVI. vijeka“, životopisni nacrt o Matiji
Zalatorovu, županu Turopoljskom; „Regesta XIII. vijeka
od Ivana Kukuljivica“¹⁴⁾, obznanana djela; „Patresi u
Primorju g. 1667. - 1728“¹⁴⁾; „Zanimljivo pismo Petra
Zimkova od g. 1641“¹⁴⁾; „Govor Vukta Frankapana g. 1530“¹⁵⁾;
„Hrvatsko plemstvo“, obznanana djela; „Slavetić“, pov:
vjest grada iznad Jastrebarskoga; „Jesenica“, pov:
vjest grada na krajini kod Glasovca; „Arhiv grofova
Blagaja“¹²⁾, knjiz. obznanana djela Ljovl. Thallozya: Cvetka
Blagajanus; „Dobnja Kupčina i grad Vukovina“¹³⁾;

1) Bz 10. - 2) Bz 11. - 3) Bz 11. - 4) Bz 13. - 5) Bz 15. - 6) Bz 18.

7) Bz 2. - 8) Bz 2. - 9) Bz 2. - 10) Bz 3. - 11) Bz 3. - 12) Bz 3.

13) Bz 3. - 14) Bz 4. - 15) Bz 4. - 16) Bz 5. - 17) Bz 5. - 18) Bz 7.

19) Bz 7. 20) Bz 7. - 21) Bz 8. - 22) Bz 11. - 23) Bz 11. Sp. god. 1896.

1-10 4-13 7-2 13-3 18-2
2) 11 5-15 8-2 14-4 19-2
3-11 6-18 9-2 11-4 20-2
10-3 4 16-5 21-8
11-3 17-5 22-11 23-11
12-3

„Matica o školnicima u Dragariću“¹⁾; „Cvetković“²⁾, povijest mješta i plemena Cvetkovića kod Jastrebarskoga; „Kobaška kapelica“³⁾; „Okuč grad“⁴⁾; „Hrvatsko plem. stvo“⁵⁾, obznana djela „Der Adel v. Kroatien u. Slavonien“; „Prilog^{2a)} proučavanja pravnik ustanova u Virodolu“⁶⁾; „Zelin - Čiči“⁷⁾, povijest iur. savno propaloga grada; „Blagaj“⁸⁾, opis i slici; „Rude kod Samobora“⁹⁾; „Brezovica“¹⁰⁾, povijest grada Brezovice kod Zagreba; „Grellengrad“¹¹⁾, povijest grada u Zagorju; „S. Lenard“¹²⁾, povijest nekadašnjeg franjev. samostana na Bljesivici iznad Jastrebarskoga (dana Kotari); „Medved grad“¹³⁾, opis i slici;

U „Vijencu“ g. 1897. priopćio sam sljedeće: „Klastorično pismo Franje Frankupana“¹⁴⁾; „List Petra Zrinškoga g. 1661.“¹⁵⁾; „Pismo Frankupana“¹⁶⁾; „Stankovo“¹⁷⁾, povijest sela i plemena stankovačkoga; „Gribić“¹⁸⁾, povijest sela i plemena Gribića iznad Jastrebarskoga, gdje leži nevalesko bluze okuč i Stankovo.

U „Dom i Svijetu“ (Zagreb), priopćio sam iste godine životopis „Mihajlo Novaković“¹⁹⁾, poznatoga raskladatelja „mensal academical“ u Zagrebu.

U „Narod. Novin“ priopćio sam iste godine: „Hrvatske plemićke porodice“²⁰⁾, obznana i spomenutoga djela „Der Adel von Kroat. u. Slavonien“.

God. 1898. priopćio sam u „Starinama“ što ih izdaje Inzob. akademija: „Arhivi u županiji svijem. skoj“, i „Izvjestaji Ivana Bironia o hrvatskim krajiškim grobovima i mjestima“ (Knjiga XXIX. Starina). Prvo napisao sam na temelju proučavanja vijemenskih arhiva za vrijeme mog služb. puta g. 1895., a drugu radnju na temelju izvornih relacija Bironovih, koje se čuvaju u Ljubljani u Rudolfinu.

1). B: 11. — 2). B: 12. — 3). B: 12. — 4). B: 13. — 5). B: 13.

6). B: 13. — 7). B: 14.-15. — 8). B: 15. — 9). B: 17. — 10). B: 20.-21.

11). B: 21.-22. — 12). B: 23. — 13). B: 23. — 14). B: 7. — 15). B: 18.

16). B: 18. — 17). B: 22. — 18). B: 24.-30. 19). B: . — 20). B: 70. i 143.

1-11. 4-13. 8-15. 22-23. 17-27.
12-12. 5-13. 4-17. 13-23. 18. 29-30.
3-12. 6-13. 10-20. 21. 14-7. 19-3?
7-14-15. 11. 21-27. 15-18. 20-70. i 143.
16-18.

(2)
von Kroatien und Slavonien".

U "Narod. Novin" istampao sam: "Stara ple-
nička povodica". U tom članku napisana je po-
vijest stare povodice Petričević-Hveljaci, starinova
iz Like, a danas žive u Obrežu kod Ove. Zanim-
ljivo je, kako sam došao do isprava ove povodice.
Jednog dana našao sam među Lopasčićevim
bilježnicama u akadem. arhivu, vijest da ta
povodica živi u Obrežu. Pošao sam se zanimati
za nju, i upoznao sam se sa kućegospoda-
rom Hveljcem, koji mi je pripremio dobio
svoja pisma. Kasnije sam ga sklonio, da
je sa ta pisma dao kao deposit u Br. zem.
arhiv u Zagrebu.

God. 1899. istampana je u "Radu jugosl. aka-
demije" moja rasprava "Stara hrvatska župa-
nja Podgorica", u knjizi CXXXVIII. Od ove radnje
ima: posebni istisak. Evo kako se nastala
ova radnja. God.

11
1
prijedbio sam bio za ti-
savo djelo, "Između Kupe i Save", koje sam na-
mrio istampati kod "Matice Hrvatske", kao
nastavak Lopasčićevih tulo obilježjenih sličnih
radnja. To bi bio nastavak djela, "Bihaci i
bihacijska krajina" te "Oko Kupe i Korane". Ru-
kopis predao sam "Matici Hrvatskoj", a ta-
dani predsjednik "Matice" prof. g. Tadija
Smiciklas vrlo je povoljno oćienio rad-
nju, i pohvalio je moj rad. U tajnik
"Matice" g. seni. bibliotekar Ivan Kostrenčić
pohvalio je radnju, ali mi bilo rećeno, da
ićkan godinu dvije, jer da su na reću dru-
ge stvari. Bilo si tada vijećne protekcija
jer se "matice" imala, da preštampa neke
neci poznate stvari. Uvaživši ipak moj
rad, upozorio me je prof. Smiciklas, da uvođ
svog djela stručno obradim; u ovom sam
najme u glavrim citama obratio porješt
župarije Podgorice, i da to priredim za "Rad

jugosl. akademije". Ja sam se odazvao tomu, i aka-
demija je radnju primila, koju sam u časnoj
sjednici akademije kao gost čitao. —

Ostale članke parno mojega štela „Između
Kupe i Save“ istampao sam u raznim časopi-
sima i novinama, a napustio sam iškati
na milost „Matičice“.

U „Vjesniku hrvat. arheol. društva“ nova ser.
II g. 1899/1900. objavio sam sljedeće: „Podjeljenje
plemstva po banu Nikoli god. 1346“, i „Šest bilježaka iz
listina XIII. vijeka“. Ova dva rasprava vrlo je važan
prilog za proučavanje državno-pravnih prilika
u Hrvata.

Te godine 1899. počeo je hrvat. zem. arhiv uređiva-
ti „Vjesnik k. hrv. slav. zem. arkiva“. Bijaše to zamisao
g. D. L. pl. Bojčića, a u manje mjeri. U tom časo-
pisu našao sam mjesta za moje radnje. U godistu
I. (1899.) izašle su sljedeće moje radnje: „Hrvatsko
slavon. - Salmat. zem. arkiv“, „Stari običajne usta-
rove u plem. općini Turapoljskoj“, „Izvodi kurčkih
isprava odnosećih se na frunkegovske manosti-
ke“, „Turapoljski ustanak g. 1550“, „Vijest o hrvat-
skim ispravama u arkivu grofova Erdöta g.
1777“, „Banski pečat od g. 1596“, „Dva priloga u
pregonu vjestica u Hrvatskoj“, „Pečat Sigismun-
da Munjavčića“, „Ime grada Petrovaradina“,
„Vijest o haranju Hercegaracena po okolici
Rače i Medjurica“, „Tri sajamka privile-
gija“, „Zadnja vijest o banu Ivanu Vitovu“,
„K povijesti opatiije Topuske“, „Epitafij bana
Petra Erdöta“, „Dva sajamka privilegija
XV. vijeka sa Varadlin“.

U „Glasniku“ napisao sam: „Krašić
i Gornja Kupčina“, povijest plemen. općina,
„Hrvatski junak Ivan Budor“, „Vinica“, povijest
grada u Zagorju.

U „Vijencu“ istampao sam: „Buzdantski
povijest grada i rudokopja“, „Sarmobor“, povijest gra-
1) B²: 2. — 2) B²: 11. — 3) B²: 14. — 4) B²: 22.-26. — 5) B²: 41.-45.

ta i opine.

U Kar. Nov. istampao sam: „Vjernik Kr. zem. arhiva“, „Zabuzi plemići Črnkovački“, no. 12000 - inotupisna slika, „Hrvatsko plemstvo“, ob. znana spomenutog Bojinićevog tjela, „Govor vod. nog puta od Česte do Broda na rupi od g. 1822.“⁴⁾

U „Hrvat. planinaru“ pišao sam „Br. log i okolica njegova“.⁵⁾

U dom i svijetu (Zagreb) opisao sam opet „Čakovac“, „Siget“ te „Novi Zrin i spomenik Nikole Juriškoga“.⁶⁾

God. 1900. pišao sam u „Vjerniku Kr. zem. arhiva“ II. „Kad je umro knez Friderik I. Krčki“, „Bevenjubiški, Cetinski, Ostrovički i Skrabčki“, „Slika Esargradba iz XVII. vijeka“, „Govor Petra i Julije knezova berhavskih“ od g. 1492. „Stećvine Kr. zem. arhiva g. 1899.“, „Važna isprava od god. 1550.“, „Gov. Jutri o Kuprivnici u srednjem vijeku“, „Gov. njena dobara medvedgradskih g. 1670.“

Dve godine prije sam kao urednik potpisivati „Prosvjetu“ - to i svojim 8. dotadnji urednik naš volji prijatelji Dr Velimir Deželić, pristao kr. penzibil. biblioteka u Zagrebu, zamolio me je, da primem uredništvo, i da ierno zajednički, sporazumno raditi oko tog lista. Tako smo i započeli, i sv. timo do danas: 1906, a da sporazumno religirano obilježeni taj list. Razlogi za što je D^r Deželić na: putio uredništvo, ne spada ovamo.

U „Prosvjeti“ pišao sam ove godine: „Plan Zagreba iz 30-ih godina XIX. vijeka“, „Nikola Buvaići“, „Nikola Sladojević Rabić, poturica XVII. vijeka“, „Hrvatski jezik u turskoj diplomaciji“, „Slike iz Kuripešićevog putopisa“.

God. 1907. pišao sam u „Vjerniku zemalji. arhiva“, „Triptilvega za povijest Kacijanrove vuz: ne u Slavoniji g. 1537.“, „Stare slabuštine Ivančić-grad“, „Sajamski privilegij za Desinić, Sapot Sela, mali Tabur od g. 1540.“, „Govor ukrenih obra-

1) B: 152-154. - 2) B: 174, 175. - 3) B: 212, 245. - 4) B: 254. - 5) B: 9.
6) B: 1. - 7) B: 7. - 8) B: 5. - 9) B: 10. - 10) B: 15. - 11) B: 12, 17.

golicnosti bivšeg paulinškog samostana u Lepo-
glavi", " Artis heraldicae notitia brevis", opis stare jedi-
ne u Zagrebu štampane knjižice. " Tito barun Karger, taj
je volio barunat jer se našao ugarsku krunu, koju
je Kriut zadržao kod Orsove. " Imanja virovitičke žu-
panije od vremena oslobođenja Slavonije do god.
1766."

U " Vjesniku hrvat. arkeol. društva" nova ser.
V. priopćio sam " Grilog¹⁾ hrvatskoj sfragistici" II.
nastavak nije spomenutog (g.), " Dvije bilješ-
ke iz povijesti grada Zagreba u XVI. vijeku", i " Dva
ganičke zastave".

U " Prosvjeti" su slijedili nastavci: " Izložba
slikara Josipa Brujana", " Iz krajiškog posjela"²⁾, " Str-
vatki glagoljski misal u Sieni"³⁾, " Julije Klovic: muš-
vicama svega ozdravili smo"⁴⁾, opis slike, " Bilješka XVI.
vijeka na rukopisu splitskom Historiae Saloni-
tanæ"⁵⁾, " Autograf grofice Katarine Zrinske"⁶⁾, " Ka-
telica u Zriniu"⁷⁾, " Sveti Antun pustinjaš"⁸⁾, opis slike.
" Ender Axel: Gospod je uskrsnuo"⁹⁾, opis slike. " Wagner
Hes: Kralj Matija u turniru"¹⁰⁾, opis slike. " Crkvenici:
ki kašteo"¹¹⁾, opis slike. " Palata renovata i sinode
u Petrogradu"¹²⁾, opis slike. " Slike iz ruskog vojnič.
života"¹³⁾, " Pejzat kraljevine Hrvatske"¹⁴⁾, " Robinson:
ov otok"¹⁵⁾, " Župa trnatska g. 1782."¹⁶⁾, opis slike
i bilješke. " Adan: Konac vovotie"¹⁷⁾, opis slike, " Grigor
svačara u Ganagaj"¹⁸⁾, opis slike, " Pavao Svetoveti: Ful-
vija u Cesarovom glavom"¹⁹⁾, opis slike. " Thom. Fairbro-
rough: Georgina vojvodkinja od Devonshire"²⁰⁾, opis
slike. " Sladkovodni polip"²¹⁾, opis slika. " + Lavoslav
grof Pejačević"²²⁾, k sliki. " Prince Luis Napoleon i
velika knežinja Teleræ"²³⁾, k sliki. " Frakar: Sreće
Turovo"²⁴⁾, opis slike. " Roderkowski: Sigismund II. Kralj
poljski"²⁵⁾, opis slike. " Sindling: Ribarska luka
na Lofodima"²⁶⁾, opis slike. " bio najnovijih
iskopina pompejanskih"²⁷⁾, opis slike. " A. Perex:

1) 03= 4. - 2) 02= 5. - 3) 03= 7. - 4)- 7). 03= 8. - 8)- 16). 03= 9. - 17). - 23) 03= 10.

24)-27) 03= 11. ~

Iz staroga Pariza¹⁾, opis slike. „Ruski tabor u mandžiji²⁾, opis slike. „Zarobljeni buru na Cejlonu“³⁾, opis slike. „Na važenje“⁴⁾, glave ilirskih predmeta nasieg nar. muzeja. „Klovi 8. Julije: obraćenje sv. Pavla“⁵⁾, opis slike. „Sunko Milan: južni ulaz u Černomalji. Cigarski iator. Vel. Tabor“⁶⁾, opisi slike. „Vešto o hrvatskim lukama“⁷⁾, „Olemički dvorac u Mohvicama“⁸⁾, opis slike. „Josip Jelaić, ban hrvatski“⁹⁾, opis u slici.

u „Narod. nov.“ napisao sam: „Govijestna utica u Božjakovini“¹⁰⁾ Tu sam uticu prv. napisao na molbu gospodarske podružnice u Božjakovini.

u kalendaru „Zvonimiru“ za god. 1901. (Zagreb), istampana je moja radnja: „Iz javne prošlosti predjela između Kupe i Save“. To je mođ bio u namješteno djelo „Između Kupe i Save“, koje sam već prije spomenuo.

u kalendaru „Bož i Hrvati“ (Zagreb), napisao sam [za god. 1901.] ove pripovjete: „Lov na jarebice“ i „Pavao Radošić“. Prva je moj lovac: ki dvjokolaj, a druga istinita zgod. iz okoline mođ rodnog grada.

God. 1902. istampao sam u „Vjesniku kr. zem. arhiva“: „Prilog za povjest saimova u Hrvatskoj i Slavoniji“, „Deset listina za povjest grada Knizevca od XV. - XVII. vijeka“ i „Gruske rastane darovane Hrvatskoj po kraljici Mariji Tereziji“.

u „Vjesniku hrvat. arkeol. društva, nov. ser. VI“, napisao sam: „Trg kod Ozlja“, povjest općine i „nekoliko bilježaka u crkvi Sv. D. M. u Zakanju“.

u „Šumarskom listu“ (Zagreb) napisao sam: „Rad kr. vijeća za kraljevine Hrvat. sku, Slavoniju i Dalmaciju oko sačunavanja i upravljanja šuma g. 1767. - 1779. Bavaci su crpljeni iz „Arta comit. croat“ u zem. arhivu.“

1) - 4) B: 9. - 5) B: 12. - 6) B: 16. - 7) - 8) B: 17. - 9) B: 21. - 10) B: 147.

11) B: 8.

U "Prosvjedi" napisao sam te godine slijedeće:
 "Prof. Nikola Jozinski (njegov rođeni naziv od g. 1846. i 1852)", "Kor:
 Felica Trusovaca u Kraljevcu",²⁾ i "Petrovina i Volav:
 je",³⁾ opis hist. svih mjesta, i znamenite ulice u Volav,
 in kod Jastrebarskoga.

U Kalendaru "Dvoj i Hrvati" (Zagreb),^{1902.)} štampao
 sam slijedeće pripovijesti: "Ostavljeni" i "Priso Mi:
 ko", obje napisane iz nar. života belvičke okoline.

God. 1907. štampano je djelo "Austro-ugarska
 monarhija" (Oesterich. ungar. Monarchie in Wort und
 Bild) Urednikom tog neska bio je odjel. predstoj:
 nik Dr. Izidor Kršnjavi. To djelo, najime vezano samo
 o Hrvatsku i Slavoniju, za koji bijaše Kršnjavi
 urednikom štampano je: na hrvatskom jez:
 kn. Pismom od 6. VII. 1898. pozvao me je Kršnjavi,
 da napisem za to djelo povijest i opis grada
 Karlovca i okolice, a kajinje upet, da napisem
 povijest Turtopolje. Ja sam obje učinio, nu
 u iskazu o suradnicima, dovanom samom
 djelu, iskalo je, da sam ja napisao ono o Karlov:
 cu, ve i veli, da sam napisao Turtopolje. Kad je
 djelo bilo dovršeno, primio sam kao suradnik
 od Mi. us. i ku. apvit. Veličanstva dne 10. februara 1902.
 povelje priznanje, koje mi je sekretom bana
 od 19. marta 1902. br: 7011. pr. primćeno.

Iste god. 1902. izašla je I. knjiga mog djela
 "Hrvatske povijesne gradjevine", koju sam izdao u
 vlastitoj nakladi, a tiskom svoje tiskare Antuna
 Scholza u Zagrebu. Djelom pod ovim naslovom
 zamislis sam pružiti domovini hist. topogr.
 opise svih gradjevina, koje imaju kakovo historijsko
 znamenovanje, a nalaze se diljem domovine Hrvata.
 1. Hrvatska, Slavonija, Dalmacija, Dalmacija, Medjumurje, Bosna.
 2. Hrvatsku i Slavoniju bile bi 4 sveske, za Dalmaciju
 1 gđe bi suradivao prof. Luka Jelić 2 sveske, za ostalo 2 sv.

1) B: 19. - 2) B: 21. - 3) B: 2. -

Do što je I. vezan bio gotov zamolio sam zem. vladu za potporu u svrhu izdavanja. Vlada mi je za I. sv. dopisala naredb. od 21. marta 1902. br. 821. Sv. sv. tu od 600 Kk, i stavila mi u izgled za svaku dalju nju knjigu isti iznos, ako se bude stvorila kritika o tim knjigama povoljno izrazila.

Kad sam ali, tiskarom učinio obračun, ispostavilo se, da sam tiskari dužan, dakle to je bio deficit kod prve knjige, nu u prvom tomu nijesam napustio ni, sad, da dalje izdajem to djelo, čim se malo materijalno pomognem.

God. 1903. priopćio sam u „Vjesniku K. zem. arhiva“ ovo: „Nekoliko privatnih arhiva u Hrvat: ~~skoj~~“. Tu sam opisao arhiv grada Ozlja i općine Trga nekadaš. Ozlja. „Imanja požeške županije vol. vremena oslobođenja Slavonije u god. 1766.“ „Izprava kralja Ivana Zapolje od g. 1529.“ „Sajam: rki privilegij za Mosavče“.

U „Vjesniku Hrvat. arheol. društ. nova ser. VII. g. 1903/4. priopćio sam: „Povijesne crtice o gradu Bzeli u županiji varaždinskoj“ i „Povijesni prolazi u obitelji Tragovića maruševačkih“.

Osobno štampao sam u vlastitoj nakladi „Matira plemstva županije požeške, vjerske i vrovitičke“ / Zagreb, tiskom Ant. Schol. za: /

U „Narod. Nov.“ priopćio sam „Knez Nikola Ljinski i Turapoljci“ i „Stogodišnjica Lužič: rke rste“.²⁾

U Kolensaru „Bug i Slovati“ / Zagreb / za god. 1903. priopćio sam pripovjest: „Vladimirov amanet“. To je crtica iz života mlog pokupinoga sestrica Obele pl. Tomasića. „Nesretnica“ u kojoj sam opisao na slaku svoju istinitu duzu. Njaj iz mlog života, tu sam bio u Francu 1887-8. U „Na tragu“, crtica iz mlog hrvatskih dvj. vj. nja.

1). 03= 260.261. - 2). 03= 119.120.

U Travniku (1903.) istampao sam: „Govjertni razvoji Sibirije“¹⁾, „Slikani prozori crkve B. D. M. u Bistrici“²⁾, „Rusnik i talionice u Ruvama g. 1847.“³⁾ i „Sponerici za povjest hrvatske Krajine“⁴⁾, obznanjena knjige Thalozy-Habinske.

U Hrvat. Starinaru napisao sam „Od Ladesi i brage do Ribnika“⁴⁾, kratku putopisnu uticu.

Iste godine (1903.) zamislio sam izdati jedan genealogijski-heraldički časopis, i uci u julu izdao je prvi broj pod naslovom „Vitezović mješinih sa genealogijom, biografijom, heraldikom i spagistikom“. Kao kuriosum ističem, da se glavni za taj list izradio Zlamal poznati knjižovnik, kao bankovnik, kojega mi preporučio pokrajni Jos. Wittasek (križar Albrecht). Vitezović izglasio je u naučadi timare C. Albrecht/Wittasek, iako suradnici nisu dobivali honorara. Jedan od najmarljivijih suradnika bio je moj prijatelj Đ. Velimir Deželic. I. godine „Vitezovića“ ima 12.vezaka, od kojih je posljednji izdao u junu 1904. U ovom mješinihu, god. I. istampao sam ove radnje: „Daniel Babok Vuksinački“, „Gov grada Petrovaradina“, „Gov i rodoslovlje plemeničkih Rit: ter Vitezovića“, „Gov Hrvata u Dillingenu g. 1635.“, „Hrvatski eslibri“, „Hrvatsko plemstvo“, „Kri: tenje Turaka u župi bibriskoj“, „Kri: tenje Turaka u župi lipničkoj g. 1699.“, „Neko hrvatske plemić: ke porovire u Italiji“, „Plemići vlastela u pod: mužju grada Basiljeva g. 1676.“, „Plemić: ke porovire u Zabu g. 1743.“, „Povijetko porovire Skalic-Škr: lec.“, „Posljednji popis plemića raznebačke županije“, „Prilog k rodoslovlju knezova Krbav: skih.“, „Prilog povjesti hrvatskoga plemena Čudomirovića.“, „Prilog rodopisu porovire Ška: bi-Školec.“, „Prilog knjižovnenju plemić: nih listova“, „Prislojbe sa proglašivanju

1) B: 3. - 2) B: 7. - 3) B: 11. - 4) B: 21. - 5) mješini 3. decembar.

plemiškoga lista na Hrvat. saboru u XVII. vijeku".
"Rovoslovje grofova Vajkffy". "Rovoslovni po-
daci o plemićkim porodicama župe lipni-
cke u XVII. vijeku". "Službeni prijepis grobnog na-
pisa Anje Deshazy sastavljen g. 1678.". "Tri grobna
napisa". "Bilješke za biografiju pučkoga pis-
ca Petra Doučara".

U "Vimniku k. zem. arhiva" | 9. 1904. | pri-
opisao sam: "Šest listina za povjest grada
Zagreba", milog i natopunjak Thalcićevom djelu
o Zagrebu za srednji vijek. "Opis dokoolaka cr-
kava: župa u arcidjelojstvu ličko-krbav-
skom g. 1768." i "distine općine sv. Jelene
komičke kod Križevaca I".

U "Glasnici" napisao sam g. 1904.: "Najsta-
riji hrvatski kalendar", "Zakazje", povjest ruke
i drva nevalsko Ribnička. "Sjeverski junak grof
Nikola Frinški", opis slike. "Venecija na počet-
ku XVII. vijeka", opis slike. "Bitka kod Osijeka
g. 1664.", opis k. slici. "Dr. Rudolf Horvat: Povjest
hrvatske", obrana knjige. "Bolnica milosrdne
bratice u Zagrebu" (1830), opis k. slici. "Obrada ki-
rovitice g. 1684.", opis k. slici. "Mlin i pilana
na Kupi kod Brelage", opis k. slici. "Nekadaš-
nji drveni most u Karlovcu", opis k. slici.

U te godine | 1904. | izdao sam drugom plem.
općine turupoljske prvi vezek zbornika, "Govor-
ni spomenici plem. općine Turupolja".

Evo par riječi kako je zasnovan taj zbor-
nik. Kad sam sastavljao rukopis za djelo
"Mleđu Kupom i Savom", koj. je ostalo u ru-
jij cijelini neistampano, sastavio sam i po-
vjesto mjestopisni opis Turupolja. God. 1895/6. upoznao
sam se nešto o listinama općine turupoljske, koje
su bile namijenjene za milenijsku izložbu.
Od tada počeo sam sakirati listine, koje su tiču

1) B: 7. - 2) B: 12. - 3) B: 2. - 4) B: 5. - 5) B: 6. - 6) B: 7.
7) B: 8. - 8) B: 9. - 9) B: 10. - 10) B: 13. -

Turopolja. Tako sam već do god. 1902. pribrao bio do stotine prijepisa turopoljskih listina, koje sam namislio pokušati u "Vjesniku arhiva". Na inače ne dugodi. dne 25. oktobra 1902. pozvati me u ovom uredu presvj. gosp. J. Lindert pl. Josipović, župan turopoljski, te me upita bili ja htio spremiti zbornice listina turopoljskih i napisati povjest Turopolja. Ja sam rado na to pristao, i već 4. novembra 1902. dobio sam od plem. općine Turopolja dopis br. 315, kojim sam imenovan za "pisatelja povjesti plem. općine turopoljske". Da mi istraživanje bude iim mogućije, stavio sam se u sporazum sa arhivarom turopoljskim v. l. g. Franjom Petercom, župnikom velikogoričkim, s kojim sam obično mjeseca septembra, oktobra i novembra 1903. sijelo Turopolje, tražili stare listine. O što sam iscrpio i bogati arhiv općine turopoljske i sa zagrebačke archive, proučio sam i Beitauske i bečke archive. Tako eva pristupio sam u februaru 1904. k štampi I. serija, koji sadržaji listine od g. 1225. - 1466. -

God. 1905. priopćio sam u spomenutom po meni redigovanom časopisu "Vitezović" god. II. "Caras Ritter Vitezović kao heraldik i genealog", "hrvatsko plemstvo", "Rod Ratkaja Velikohaborskih" (medvešano) i "Pleničke povelje". Drugo godište, koji je izlazilo nakladom tiskare C. Albrechta (Maranić i Stiak) izlazilo se samo od marta do jula i 3 serije; jer se radi financ. ne-milika zapelo. "Vitezović" bijaše pridoban i časopis bibliografsko-bibliofilski "Hrvatski Bibliofil", koji je uređivao moj dobar prijatelj Đ. Velimiri Dečić.

U "Hrvat. Bibliofilu" priopćio sam "slike iz Kuripešićeva putopisa". J. Hrv. Bibliofil zapelo je s "Vitezovićem" kod 3. broja. Tdaji obaja nastaviti, nije napuštenu.

22

U „Vjensku zem. arhiva“ priopisao sam „Lis: line opine sv. Jelene Kovečke kod Krizevaca“ (nas: tavak i kmar. Od ove radnje imao sam posebni stisak, preštampano iz god. 1904 i 1905. „Vjenska arhiva“. To sam istampao na molbu opine sv. Je: lene Kovečke, koja mi je svoje listine dala na poruku. „Prilozi za povjest hrvatske krajine“.

U „Prosvjedi“ priopisao sam: „Dvije do sada nepoznate knjige Vitezovićeve“, opis dvoju kolebara. koje je izdao Vitezović pod pseudonimom „Jovaniko: vić“. Oba unika nalaze se u mojoj knjižnici. „Biograd i Zemun g. 1789“, opis slika. „Grad Lo: bor“, povjest grada. „Najmanji Hrvati: brata Bilepić“, kratka biografija patuljaka Karlobaških Juliji i Ivarkina Bilepića. „Crkva lipnička“, opis i povjest crkve naslikana.

U „Narod. nov.“ istampao sam „Vjensku kr. zem. arhiva“, objavljena knjige. „sv. Jelena Kovečka kod Krizevaca“, povjest opine.

U „Hrvatstvu“ istampao sam „Arhivalo: nat ličko kraljevski g. 1768“, i „domenska knji: ževnost u XIX. vijeku“.

U karlovačkom „glasoviti“ istampao sam „Za dubovaci“, kojim sam ilanikom potaknuo pitanje obnove grada Dubovca.

Iste godine izdao je II. vezak „Turcis: nih spomenika plem. opine Turupolja“, lis: tine od g. 1467. — 1526.

God. 1906. priopisao sam u „Vjensku zem. arhiva“ „Prilozi za povjest hrvatske Krajine“, „Index“ u Bujinićevim listu: Darovni: cama Kralja Ferdinanda I. To je bez oznake mog imena. „O uređenju medja Hrvatske naprema Kranjskoj g. 1530“, važan bilog za žumberačko pitanje. „Prilozi za povjest hrvatske Krajine“, „Četiri isprave, koje se tiču Vinke Brinskega, njegove žene Eve Rojemberske i sina njihova D: vana“, napokon „Hrvatsko ilirska četa Dubovo:

1) B: 7. — 2) B: 2. — 3) B: 20. — 21. — 4) Z: 21. — 5) B: 21. — 6) B: 17. i 235.
7) B: 39. — 8) B: 37. — 9) B: 264. 268. — 271. — 10) B: od 4. XI.

ljaca g. 1873.

U "Glasniku" i tampaos sam: "Slunji u zi-
mi"¹⁾, opis k slikama. "Kauzeće Ureznovoga u Sol-
mariji g. 1887"²⁾, opis k slici, Od toga je učinjen
posebni otisak na jednom folio- listu. "Slike iz
staroga Zagreba"³⁾, opisi k slikama. "Nacrti
za obnovu Dubovca"⁴⁾, "Novi Zrin"⁵⁾, opis k istini:
ski (staroslike). "Turopoljci i povobica Turz"⁶⁾
otica iz turopoljske prošlosti. "Zanimljivee
narodna pjesma iz Krusca"⁷⁾, pjesma u povobici
Bojnicice. Od ove je učinjen posebni otisak.
"Sacuvanje razvalina grada Zrina"⁸⁾, kratak hist.
opis Zrina i prikazanje nacane općine Zrinski
glede obnove grada.

U decembru iste godine izdao sam III. sv.
"Toponimik spomenika plem. općine Turopolja"
koji sadržaje ispravne od g. 1527. - 1560. Tom svescu
doban je i nadopunjaje k sv. I. i II. Kad je taj
vezak izišao, dogovorio sam se sa turopoljskim
komeštem Đ. Janderitom pl. Janjovicom glede iz-
danja II. sveska, kojemu će biti dobana i po-
mest Turopolja.

1). B: 7. - 2). B: 1. - 3). B: 4. 5. - 4). B: 6. - 5). B: 7. - 6). B: 8.
7). B: 23. - 8). B: 13. -